

Druga nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2021.

Maja Katić i Dunja Fajdić

SVIJET OKO PUTA

LICA

ZVONKO, djed

ZORICA, baka

ISKRA, djevojčica

NADA, vidovnjakinja

BRANKO, susjed, umirovljeni inspektor

STANKA, Stanka u banci

LJUBICA, cvjećarica

FERNAND COURSPAHIC, krijumčar antikvitetima

ĐURO, RUŽA i STIPE, penzioneri, prijatelji s gimnastike

1. Loša vijest

Ruža: Jen dva, jen dva!

Stipe: Hopa cupa opa la!

Ruža: Ruka gore, noga dolje!

Đuro: Ružo, lakše malo, izvrnut ću stopalo.

Zvonko: Što se mene tiče, nemoj nas štediti.

Stipe: Zvonko, ti danas vježbaš kao da nema sutra.

Zvonko: Danas je sretan dan, unučica nam stiže.

Ruža: Ona mala, jel još puzi, gmiže?

Zvonko: Ajme Ružo, varaš se jako, ona je narasla, ovako.

Stipe: Stiže iz metropole?

Zvonko: Da, i to sama, i to busom!

Ruža: Hrabra mala. A gdje ćeš ju voditi?

Zvonko: Na more ribu loviti, u planine brati gljive, na sladoled i ledeni čaj, ma gdje će nam biti kraj!?

Ruža: Zato letiš kao zmaj!

Đuro: Zato skačeš prpošan.

Stipe: Radostan i poletan.

Zvonko: Svaki dan bit će avantura.

Stipe: Sretna je ta mala cura. Ruža:

Evo stiže i ona veća, tvoja Zorica,
tvoja sreća.

Đuro: Zašto kasniš Zorice?

Zvonko: (*gleda na sat*) I to punih 17 minuta. Hej.... Kakvo je to lice?

Zorica: Nisam dobro, dragi moji.

Đuro: Što je bilo?

Zorice: Doktor nema lijepe vijesti.

Zvonko: Smiri se, moraš sjesti.

Ruža: Što je rekao?

Zorica: Moje zdravlje... nije dobro i bit će sve gore.

Stipe: Može li ti pomoći more?

Zorica: Ne.

Đuro: Vitamini? Svježi zrak?

Zorica: Ne.

Ruža: Duge šetnje? Moje kretnje?

Zorica: Ne.

Zvonko: Ajoj dušo moja.

Zorica: Ali, nećemo potonuti, moramo sretni biti, stiže nam naša Iskrica, mala živa vatrica. Njoj o tome ni riječi! Ne želim da je moja bolest u veselju priječi. Tako je to kad puno godina imaš, kosti škripe, bojiš se čak i gripe, al idemo dalje, dan po dan. (*počne vježbati, ostali za njom*) Život treba živjeti.

2. Unuka dolazi kod djeda i bake

Baka: Pa gdje je više?

Djed: (*gleda na sat*) Samo što nije.

Branko: Dragi susjedi, kako ste, čekate nekoga?

Djed: Unuka nam stiže!

Branko: Ooo, nosi neki paket? Kutije? Torbe? Sumnjivi sadržaj?!

Baka: Branko, od kad ste u mirovini posebno ste naporni.

Branko: Oho! Ovo ide u zapisnik. Vrijeđanje umirovljenog inspektora u redovitoj kontroli. Djed:

Branko, nađite si neki hobi pa vam neće biti tako dosadno u penziji, npr. šah! Branko: Da se zabavljam dok kriminal cvate? Ah, civili, ništa vi ne znate... Opreza nikad dosta! I nemojte reći da vas nisam upozorio. (*ode*) Baka: Naš je Branko skroz poludio. Dobro, gdje je taj bus?

Djed: Ne brini, Zorice, znaš da su ljeti strašne gužve.

Baka: Ja se ipak brinem, već je trebala stići.

Djed: Imam ideju, kako bi bilo da platimo nekome da brine tvoju brigu?

Baka: To bi bilo sjajno, ja bih mogla odmoriti.

Djed: Na balkon sjesti i hladnu limunadu popiti.

Baka: Ali to zanimanje postoji samo u bajkama, Djed: ...a
briga je prijateljica bakama i majkama.

Baka: Točno tako.

Djed: Je li sve spremno?

Baka: Naravno, Zvonko, već odavno.

Djed: Jesi li dobro?

Baka: Dobro sam. I još jedna stvar: onu moju tajnu... Djed: Ne
smijem nikome reći, znam.

Baka: Obećao si.

(Čuje se otvaranje autobusnih vrata. Stigla je Iskra sa svojom torbom.) Djed: Stigla
je, Zorice.

Baka: Napokon! Već se ručak hladi.

Iskra: Bako, kasnio je bus!

Baka: Ma vidi mi je, što si velika!

Djed: Ona već sama samcata putuje autobusom.

Baka: Ljepotice naša, sunce naše, zlato naše.

Djed: To je naša putnica, prava pravcata.

Baka: Dosta priče, dijete je gladno.

Iskra: Što ima za jesti?

Djed: Pohane šnicle!

Baka: Povrće iz pećnice.

Djed: Delicije iz moje smočnice.

Baka: Krem juha, salata!

Djed: Kroketi i pire od batata.

Iskra: Joj, djede, bako, vi ćete me udebljati tako!

Djed: To je i plan!

Baka: Za svaki dan!

Djed: Toliko ćeš jesti da ćeš se zaokružiti kao bova. To je dobro, jer te mogu ponijeti sa mnom
na more i usidriti se gdje god poželim.

Iskra: A kad me ribice vide tako ogromnu i glomaznu, one će od straha same skakati u tvoj
čamac. *(valjaju se od smijeha)*

Iskra: Tako sam sretna što ću cijele praznike provesti s vama!

Baka: Eto vidiš djede, i nama se netko veseli.

Djed: Nismo još stara krama.

3. Djed i unuka imaju plan

Iskra: I... šah mat. Opet nisi pazio.

Djed: Kako molim? Iskra:

Pogledaj malo bolje... Djed: U pravu si.

Iskra: Opet sam pobijedila. Uh kako je ugodno biti ja.

Djed: Čekaj čekaj.... Aha, lovca nisam smio pomaknuti, to je bila greška.

Iskra: I to teška.

Djed: Ma kako to da me ova klippanica, ova balavica, ovaj puž golać uvijek nasamariti??

Iskra: Da ti bude malo lakše, piće ću ti pripremiti. Želiš li možda sok od višnje ili limunadu?

Djed: Limunada bi bila sjajna.

Iskra: Nažalost, nemamo limunade.

Djed: Onda sok od višnje?

Iskra: Nemamo ni to. Ali, imamo hladni čaj.

Djed: Ajde dobro, daj.

Iskra: Djede, ajmo na more.

Djed: Može, ali prije toga... Imam jednu tajnu.

Iskra: Tajnu??? Ja obožavam tajne. Je li to jedna od onih tajni koju ne smiješ nikome reći? Mami valjda mogu reći? I tati, jel tako??? Ili smijem reći samo najboljoj prijateljici?

Ili samo užem krugu obitelji, poznanika i prijatelja? Ili...?

Djed: Iskra, dušo...

Iskra: Slušam, djede, pretvorila sam se u uho grlo nos!

Djed: Radi se o.... O tvojoj...

Iskra: Reci brzo, nije valjda neki štos.

Djed: Nije, nije, stvarno je tajna, prava, velika i sočna. Tvoja baka je jako...

Iskra: moćna! Haha to već znam, to mi nije tajna. Dobro, šalim se. Što je s bakom?

Djed: Ona je... ona je... Iskra:

Jako...???

Djed: Ona je jako...divna osoba! I uskoro ćemo proslaviti Zlatni pir! 50 godina braka! Iskra:

Wow! Stvarno ste stari ko Biblija, a ja vas dvije starudije volim više od bilo kojeg klinca na svijetu.

Djed: Klipanice mala, bit ćeš moj savršeni partner u zločinu.

Iskra: To! Oduvijek sam htjela pljačkati dućane!

Djed: Ne, ne...trebam tvoju pomoć! Želim razveseliti baku! Kao nikad!

Iskra: Aha. Jer već 50 godina živi s tobom. Da joj se zahvališ!

Djed: Točno tako! Da ju razveselim i pokažem koliko je volim!

Iskra: Djede, ti si nježna duša. Ideja ti je divna. Da vidimo...što baka najviše voli? Tebe, mene, sebe, mog tatu, mamu...

Djed: Dobru šalu, cvijeće.

Iskra: Radio, one pjesme sa šlagom...

Djed: Šlageri!

Iskra: Joj, moram to zapamtiti. Šlageri - bageri.

Djed: Obožava bombone.

Iskra: Pojela mi je sve karamele!

Djed: Hmm...u mladosti smo puno putovali...najdalje kuda smo išli u zadnje vrijeme je do velikog dućana.

Iskra: Djede, to je to! Morate na put!

Djed: Ali gdje?

Iskra: Ne baš bilo gdje, nego na put oko svijeta.

Djed: Put oko svijeta?

Iskra: Baš tako.

Djed: Ni manje ni više.

Iskra: Više bi bilo previše.

Djed: Ali onda sam ja pomalo, onako, amo tamo, ajmo reć, na kraju krajeva, u problemčiću, je li? Do gomile novca moram doći, htjeli, ne htjeli!

Iskra: Djede, sve mi je jasno, ne troši ni riječi više. O, vrećo novaca, loše ti se piše. Jer kad te se dočepamo, potrošit ćemo sve! Putovat ćete, ma gdje samo ne.

Djed: U svaki kutak svijeta.

Iskra: Do kraja planeta.

Djed: Možda bismo mogli početi tako da prebrojimo točno koliko novaca imamo.

Iskra: 16 kuna i 25 lipa. Ne, ne, čekaj, evo još i jedan žeton za lunapark.

Djed: 127kuna i 50, ne ...60 lipa. HmMMM čini se da nam fali još...

Iskra: Puno! (*smiju se*)

Djed: Palo mi je na pamet, mogli bismo potražiti na tvom pametnom telefonu. Tamo svašta piše sitnim slovima. Daj upiši: "kako brzo zaraditi puno novaca".

Iskra: "Kako brzo zaraditi...." Evo.... kaže ovako:

"Povoljno gledam samo za vas

U staklenu kuglu, kugla je spas.

Obratite mi se s povjerenjem

Ljubav,,zdravlje, lova do krova

Od danas na popustu - sudbina nova

Sve što vas zanima - mozgate danima,

Za sve koji nokte grizu - rješenje je blizu!"

4. Vidovita Nada

Branko se skriva iza velikih novina, vidi djeda i Iskru kako ulaze kod Vidovite Nade.

Branko: Oho, Zvonko, s unukom na tarot? Krasno.

Iskra: Dobar dan susjed Branko!

Branko: Što vas dvoje tražite tu? Koeficijente za kladionicu?!

Djed: Branko, gledaj svoja posla.

Iskra: Vaša se gospođa, Maca, pita gdje joj je muž po cijeli dan! Upravo mijenja bravu da ne možete u stan.

Branko: Joooj! Luda žena! A mi, nismo još završili! O ne. Pratim sve što radite. (*brzo ode*)

Djed: Poštovanje!

Iskra: Dobar dan!

Nada: Daj da ti gledam dlan. Iz tvoje kože ja čitat ne može.

Djed stavi novčanicu na stol.

Nada: Hihi, nema budućnost za vas. Crta, magla, bris, od smijeh se valjam na glas.

Djed stavi još jednu novčanicu na stol.

Nada: E sad će da mi dođe, u magla, al' se vidi.

Djed: Ma, mi vam samo želimo... Nada: Put
ka sreći!

Iskra: Pa, može se to tako reći.

Djed: Naše pitanje je zapravo, dosta konkretno... Nada:
Trebašte ...novac. Ha! Sretno!

Iskra: A dajte, pitajte kuglu kako da ga zaradimo!

Nada: Eh kad bi ja to znala, ne bi tu budala gatala.

Djed: Ma, sigurno nam možete reći bar nešto, odakle da krenemo!

Iskra: Da se pokrenemo!

Nada jako uzdahne. Djed stavi još jednu novčanicu. Iskra doda i svoju kasicu prasicu. Nada:

Samo malo! (uhvati ih za ruke) Tiho budi! Stani, stoj! (napravi stoj na rukama) Na uho čuj!

Djed: Joj ja vam inače slabo čujem.

Nada: Poruka sudbine! E, sad jasno vidim sve!

Glazba. Možda i SONG.

Nada:

U smrdljivom smeću

novine šapuću: "Otvori

nas, u nama je spas!"

Vidim kuglu zemaljsku i

maleni sat.

Bogatu groficu, pravo

zapravo staricu, kofer

pun love i ostvarene

snove.

Nada: To je to. Više ništa ne piše. Rekla kazala, manje je više!

Iskra: Djede, ali ja ništa nisam razumjela tetu Nadu.

Djed: Ni ja. Nadice, niste nam baš puno pomogli. Ali svejedno, hvala.

Nada: Ljudi moji, a jeste išli u banka?

Djed: Ne.

Nada: Prvo kod mene došli? Koji čast! Odma' popust, ma, evo, častim vas! (*vрати im novce*)

Iskra: U banci se čeka u redu stoljećima, ljudi cupkaju, cokću...

Nada: Nokte grizu, mijenjaju devizu, ah. Nema drugo. To je tako.

Djed: Znao sam da neće biti lako. Imate pravo, prvo smo trebali ići u banku. Kako mi to nije palo na pamet!

Nada: E, gdje nema pamet, tu ja pomažem! Gledam važem, sve ti kažem. S vremenom, sve će biti jasno.

Djed: Hvala Nado! Idemo u banku, (*gleda na sat*) rade danas do dva i onda tek u srijedu.

Iskra: Koja ludost. Tako mlada, a već moram čekati u redu.

5. Banka

Dok čekaju, Iskra tiho pjevuši. To malo živcira druge ljude, upute joj prijekorne poglede.

Iskra prestane. Pa opet počne. Pa prestane. Zabavlja se čekajući.

Iskra: Koji smo broj?

Djed: 358.

Iskra: Nos ti...

Djed: Heeeej! Hej haj uživaj!

Iskra: Ovo će potrajati.

Djed: Onda, koji je plan?

Iskra: Kad dođemo na red, ja ću pasti na pod u napadu samorefleksije.

Djed: Epilepsije?

Iskra: I kad svi na mene obrate pažnju, kad svi kriknu, riknu, iknu, knu i nu, ti uzmi moj ruksak i utrpaj što više novaca, natovari ga kao da nema sutra!

Djed: Ja sam više mislio u tom smjeru da pokušam biti.... Iskren?

Iskra: Ok.

Stanka: 358!

Iskra: Nos ti....

Djed: Hej! Hej haj, kak ste kaj?

Stanka: Izvolite, kako vam mogu pomoći?

Djed: Dobar dan. Lijepo od vas da želite pomoći, gospođo...Stanka. Pomoć je više nego dobrodošla, jer znate, moja ljupka ženica, njena draga bakica... jako jako jako želi otputovati... pa sam ja mislio...

Stanka: Ispunite molim vas ovaj formular.

Djed: Nisam ponio naočale.

Stanka: Molit ću potpis ovdje. I ovdje i ovdje. I ovdje. To je dovoljno, hvala. Ne, još i ovdje. I ovdje. Hvala!

Djed: Nisam baš siguran da smo se dobro razumjeli.

Stanka: Imate li novozelandsko državljanstvo?

Djed: Ne, koliko ja znam...

Stanka: Dječju štednju vjeverica štedilica?

Djed: Ne, imam u čarapi nešto malo, al to je skoro nestalo... Stanka: Jeste li kažnjavani?

Djed: Uh, kako molim? Kad sam bio mali, jednom u školi, učiteljica je rekla...

Stanka: Imate li alergija? Jeste li ikad živjeli na sedmom katu? Imate li strinu u Slavoniji? Volite li tatarski biftek? U redu, hvala! To će biti dovoljno. U ovom trenutku mogu vam odobriti kredit od 312 kuna i 16 lipa na temelju članka 15 / paragrafa 2 zakona o fiskalnim bilancama i interkalarnim šprancama. Postupak je tijekom, dođite na potpisivanje ugovora 6.9.2024. Hvala doviđenja. 359!

Iskra: Doviđenja i

Djed: Hvala.

Iskra: Ovo je bilo...

Djed: Jel nam se to snilo?

Iskra: Moraš priznati da je moj plan bio bolji.

Djed: Još nije vrijeme za pljačke

Iskra: Dočepat ćemo se novca, pa makar naglavačke.

Djed: Nema potrebe glumit šišmiša, Doći

ćemo do sitniša!

Zaradit ćemo začas.

Iskra kao na početku scene počne pjevušiti za sebe. Svi u banci je prekore oštrim pogledom.

Djed: Ti imaš lijepi glas?

Iskra: Nije se lijepo hvaliti, al nemam se što žaliti. Pjevam kao ptičica!

Djed: Znaš one pjesme što ih narod voli?

Iskra: One od kojih uho boli?

6. Na cesti

Djed: "Samo jednom se ljubi, sve je ostalo varka" Iskra: Ne vježbamo dovoljno često.

Djed: Odabrali smo krivo mjesto.

Iskra: Nema nikoga.

Djed: I krivo vrijeme. Upeklo je.

Iskra: Nije baš neka fešta.

Djed: (*gleda na svoj džepni sat*) Taman je počela siesta.

Iskra: Nismo trebali po gitaru. Mogli smo i accapella.

Djed: Šešir je prazan. Bar je glava cijela!

..."Kad se taj plam izgubi, onda nestaje sav čar."

Branko: (*plješće*) Vidi, vidi, ptičice propjevale! Znam da se to kaže tek na kraju, ali nisam mogao odoliti.

Djed: Baš si me ulovio...u krivom tonalitetu.

Branko: Uhvatio sam vas?

Djed: I to na djelu!

Branko: Da čujem istinu! Cijelu!

Iskra: Ni novčića nismo prikupili.

Djed: Branko, nemamo ni sreće, ni novaca.

Branko: A ni sluha.

Iskra: Al imamo duha. Jeste li za glazbenu želju?

Policajac: Znae onu: "Lopove, lopove" ?

Djed: Kako ne, "znam prevarit ćeš me/ kao sudbina/ starog lopova" ali nažalost, žurimo...

Iskra: Doviđenja.

Djed: Mi smo vam dosta zaposleni.

Iskra: Možda tako ne izgledamo, ali jako puno razmišljamo.

Djed: A znate li vi Branko, treba li nekome u gradu pomoći?

Iskra: Neki poslić, gdje bi se mogao naći?

Branko: Hm...Ljubici u cvjećarnici dobro bi došlo par ruku. Požalila mi se da ništa ne stiže. Javite se njoj! Evo vam broj.

Iskra: Ma idemo iz ovih stopa!

Iskra i Djed: Doviđenja!

Branko: Ako ovo nije sumnjivo, ja ne znam što je! Njušim teški kriminal! Konačno!

Slijedit ću ih, ali...bočno.

7. Cvjećarnica

Ljubica (*vrlo je zaposlena, glazba, možda SONG*):

Ljepotice moje, kako stići sve to sad

Kojoj da prvo utažim glad

Gle ljupke ivančice, mile joj tanke grančice

Kad ruže pomirišem, stanem da pjesmu napišem

Na prozoru ljubičica, žedna kao ptičica

Kad naraste tulipan, odmah mi je ljepši dan.

Ljiljan klija kao divan san

Srcu mi najmilije kad cvatu bugenvilije.

U orhideju se zagledam i ... već je pola jedan!

(ulaze djed i Iskra, djed gleda na sat) Djed i

Iskra: Dooobar daaan!

Djed: U pravu ste. Točno pola jedan.

Iskra: Eto nas kod vas!

Djed: Pomoć stiže

Ljubica: U pravi čas! Taman sam se smela,

imam samo dvije ruke, nisam sve uspjela.

Treba zaliti, počupati, našpricati, pognojiti.

Djede primi...

Djed: Ovo?

Ljubica: Daj! Unučice, uhvati drugi kraj.

Ovo lišće skрати, ti...

Iskra: Da?

Ljubica: Zalijevaču dohvati. Brzo, još

i ovaj cvjetić čeka, teglicu dodaj,

neka zemlje, neka.

Uh, malo ste mi spori, iako u najboljoj namjeri.

Djede, stani,

Djed: Zašto?

Ljubica: To je previše vode.

Curica, pazi, da te trn ne ubode!

Iskra: Joj!

Ljubica: Znaite što, mili moji, kad bolje razmislim, stići ću sve sama, bit će

dovoljne ove moje dvije ruke da svaku biljčicu zbrinu bez muke.

Uz cvijeće nikad nisi sam. (*izgura ih van*) Djed:

Želim vam uspješan dan!

Iskra (*zadržala je jedan cvijet*): Jesi li i ti istog dojma?

Djed: Da o cvijeću nemamo pojma?

Iskra: Djede, možda smo pogriješili?

Djed: Imaš pravo, cvijeće je nježno i puno osjećaja.

Iskra: Njuši nestrpljenje.

Djed: Traži ljubav i veselje.

Iskra: I naše vrijeme, i dobre želje.

Djed: Bolje da novac potražimo drugdje!

Branko (*izdaleka*): Sumnja moja raste, ko po kiši gliste. Nećete mi se sakriti. Ništa meni neće promaknuti. Aha!

8. Ručak

Baka: Ajmo skitnice, za stol!

Iskra: Izvolite, milostiva bako! *(da joj cvijet)* Brzo, vodu mu daj! Malo ste mi spori, iako u najboljoj namjeri. *(imitira Ljubicu, djed se tome smije)*

Baka: Što je smiješno? Imam nešto na nosu?! *(ogledava se u poklopac lonca)* Djed: Ma ne...nego, reci Zorice. Imaš neku glazbenu želju? *(Iskra i djed umiru od smijeha)*

Baka: Već pjevate moju najdražu pjesmu!

Iskra: Bako, bako, a daj reci koji broj ide iza tri pet sedam?

Baka: Tri pet osam...

Djed: Nos ti... Baka:

Hej!

Iskra i Djed: Hej haj uživaj!

Iskra: Bako, daj dlan. Živjet ćeš dugo, dugo, najduže i najsretnije do kraja života!

(Baka i djed se na to uozbilje, baki se malo zavrti, mora sjesti) Djed: Dušo!

Zvat ću doktora.

Baka: Ne! Dobro sam. Za stol i dobar tek! *(jedu)* Djed: Ma

to ti je od ove sparine.

Iskra: Bako jako je fino, cure mi sline!

Djed: Jesi curica ili beba? Babarin ti treba!

(Iskra namjerno snažno trkne djeda ispod stola, padne mu žlica u tanjur i on se sav uprlja od hrane) Djed: Aaaa!

Baka: Zvonko!

Iskra: Aha, tko sad papa kao beba? *(Iskra signalizira djedu iza bakinih leđa, želi mu nešto reći)*

Djed: Ahaaa... šeprtlja bio i ostao. Idem samo...tu...do sudopera.

Iskra: Joj djede, pomoći ću ti, tanjuri nam trebaju čisti. I vilica! Opa! Pala je na pod.

Baka: Vas dvoje. Šašavci. Skoro pa bih rekla da od mene nešto skrivate.

Iskra i djed: Neeeee. Joj bako. NIKAKO.

(Malo se odmaknu od stola, prave se da traže čisti pribor ili tako nešto, uopće nisu sumnjivi)

Iskra: Djede, baka je stara. To je očigledno. Moramo pod hitno skupiti novac dok još može putovati, presjedati iz vlaka u vlak, iz aviona u avion, iz broda ...

Djed: ...na kopno. Jasno mi je.

Iskra: Put oko svijeta nije jednostavan! To traje, danima, sto dana! Može i za osamdeset, ali moraš jako žuriti, tako piše u knjizi.

Djed: Gdje još nismo tražili?!

Iskra: Joj kako smrdi... smeće!

Djed: *(uzme iz smeća)* Novine...jučerašnji broj "Sada"!

Iskra i Djed: Vidovita Nada!!!

Baka *(zove ih)*: Jelo vam se hladi!

Iskra i djed: Evooo!

Djed: *(lista, traži)* Gle! "Salon za antikvitete "Stari globus" već godinama otkupljuje i prodaje vaše vrijedne predmete. Imate li antikni luster, vazu ili da ne kažem - sat, obratite nam se s povjerenjem." Moj džepni sat! To je to! Vidovita Nada je sve znala.

Iskra, idemo!

9. Antikvarijat

Djed i Iskra ulaze u antikvarijat "Stari globus". Vidi ih Branko, skriven iza velikih novina. Branko:

Kud se sad smucaju? Kod ovog sumnjivca zalaze! Zsigurno neki zločin pronalaze. Nećete mi se sakriti. Ništa meni neće promaknuti. Aha! Pratim pozornost... Djed: Poštovanje, dobar dan!

Fernand: Bon žur!

Iskra: Ben hur!

Fernand: Što ste mi to donijeli?

Djed: Teška srca, ovaj posebni sat vam nudim.

Fernand: Sline mi cure.

Djed: Zadržite sline za sebe gospodine. Ovaj sat je za mene jako drag i vrijedan. Fernand: Ne treba se vezati uz stvari. Uz materiju. Vjerujte, monsieur, puno su važnija iskustva života, u tom je ljepota.

Djed: Da, zato sam i donio odluku takvu, nimalo laku.

Fernand: Vidim... to je švicarski sat urara Jean Phillipe Piqueta iz 19. stoljeća. Djed: Dobio sam ga od svog djeda, a on od svog djeda, a ovaj pak od svog djeda i sad u ruke moje unučice neće stići, već ćemo s bakom cijeli svijet obići.

Fernand: U la la sjajan plan. Nećete požaliti, u Mongoliji ćete magareće mlijeko piti, u Kairu pocrniti, a u mom Parizu samo biti.

Iskra: Zvuči sjajno.

Fernand: Osim toga, bit će vam puno lakše kad preuzmete kofer pun zelembača.

Iskra: Lakukarača!

Djed: Zapplešimo. Ča ča ča!

Iskra: Ili samba.

Djed: Aj caramba!

Fernand: Ne zvao se ja Fernand Courspahic, ovo vam nudim.

Iskra: Djede, to je to! Svijet nam je na dlanu, odgovorno tvrdim.

Djed: Ajmo, spakiraj sokiće i salamu.

Iskra: Hvala misju, vi mis ju! Pristajemo objeručke, primi kofer za ručke. Aurevoir!

Fernand: La pa pa!

Djed: A sad: trk do bake.

Iskra: Poludit će od sreće!

Djed: Iskrice, tu su tisućice, spasit ćemo bakicu!

Iskra: Spasiti od dosade, misliš?

Djed: Da, da, samo požuri, malena.

10. Lova do krova

Iskra: Bako! Iznenađenje!

Djed: Sigurno smo ti bili čudni danas.

Iskra: Postoji objašnjenje.

Djed: Sjedi bakice, da te ne šokiramo previše.

Baka: O čemu se radi?

Iskra: Vodimo te na put oko svijeta.

Baka: Uh, vas dva, šašavca.

Iskra: Zamisli, bako, vidjet ćemo Kineski zid.

Baka: Ma nemoj?

Djed: Taj Mahal, Piramide.

Baka: Baš mi se ide.

Iskra: Eiffelov toranj, kip Slobode; razna svjetska čuda!

Djed: Zimbabve, Meksiko, šetat ćemo posvuda.

Baka: Neću to propustiti, nisam luda.

Iskra: Dvorac u Versaillesu.

Baka: Ma letjet ćemo na zmaju!

Djed: Sve za tebe, Zorice.

Baka: Samo malo... a otkud novci za to sve?

Djed: Eh, upravo o tome se radi...Zvono?

Baka: Tko je to?

Branko: To sam ja! Sila zakona!

Djed: Branko, ti si u penziji.

Branko: To me ne priječi da zločin zaliječim!

Iskra: Kakav zločin?

Branko: Ne izigravaj nevinašce, znam sve vaše podle smicalice. Ruke u zrak! Pratim vas cijeli dan i konačno: bingo! Ulovio sam vas u radnji onog prevaranta, lažnog Francuza, Ferda Kurspahića.

Djed: Lažan? Kako?

Branko: Itekako! Policiji je odavno poznat po krađi i prevari.

Iskra: O majčice mila.

Branko: Kad sam vidio da izlazite iz njegove radnje sa koferom u rukama, sve mi je bilo jasno.

Baka: No, krasno.

Branko: Okupili ste se u zločinačkoj misiji.

Iskra: Mi?

Branko: -siji. Vi ste ušli sa lopovom u pakt.

Djed: Kakav pakt? Ja sam mu prodao svoj džepni sat!

Baka: Svoj sat? Sat za Iskru?! Oh, djede, razočarao si me.

Branko: Kofer na sunce! Da vidim taj krunski dokaz.

Djed (*otvara*): To je trebalo biti iznenađenje za tebe, Zorice.

Iskra: Djed imao plan da vam Zlatni žir bude nezaboravan.

Baka: Ljubavi, ti nisi normalan.

Branko: Oho ho, što je to? Lažne novčanice, sve do jedne!

Djed: Prevareni smo.

Iskra: Uh.

Djed: Fuf.

Iskra: Naivni smo kao zebe.

Djed: Glupi ko amebe.

Branko: Podcijenio sam onog Kurspahića, nije on sitni lopov, nego gadan zločinac.

Iskra: Stići će ga pravda!

Djed: A valjda.

Iskra: Hoće, hoće, imam plan.

Branko: (*ismijava je*) Imam plan, ja sve znam, ti dam, ti dam, ti dam.

Baka: Branko, potjerat ću te van! Dušice, slušamo.

Djed: Pretvorili smo se u uho, grlo, nos!

11. Tajna akcija *Povratak sata*

Fernand (*pakira kofere za bijeg; možda SONG*)

Zaključavam "Stari globus", la pa pa

Čeka me život na Bahamima

Ovaj sat kad prodam, a prodat ću ga lako,

Promijenit ću život samo tako

Cijeli život sam to čekao

Bit ću bogat, svima sam rekao

I konačno, zlo se isplatilo

Zlo se dobrim vratilo

Kradljivac i lopov, to sam ja

Varalica vrhunska šaj la la (*Uđe baka, sva je otmjena.*) Fernand:

Bon jour!

Baka: Dobar dan i vama, mladi gospodine.

Fernand: Poštovanje iz srca dubine. Taman zatvaramo radnju, pa bih molio da budete brzi.

Tražite nešto specifično?

Baka: Jedan mali sat.

Fernand: Nemamo. Nešto slično?

Baka: Ne, ne. Baš to.

Fernand: Nažalost, ništa. Do viđenja, so long, farewell, auf wiedersehen, goodbye! La pa pa! (*otvori vrata kako bi baka mogla izaći, ali žurno uđe Branko, promijenio je glas i stas, ima odijelo, kofer, sunčane naočale, klekne pred baku*) Branko: Grofice! Ispali su vam šeširić i rukavice.

Baka: Merci. Odstupite s mjesta. (*Branko se pokloni i stane uz vrata kao kip*) Fernand:

Oprostite, nisam znao da je preda mnom grofica.

Baka: Matilda Von Hertz. Na odmoru sam i molim da moj posjet ostane tajna. Fernand: Grofice, diskrecija je moje srednje ime. Što vas je ono zanimalo, podsjetite me...

Baka: Tražim za supruga jedan mali, džepni sat. Mislila sam da ste s vremenom kratki.

Fernand: Baš ste slatki. Za jednu groficu uvijek nađem vremena, pa čak i jedan mali sat. (*pokaže joj djedov sat*)

Baka: Jel to moje oči dobro vide?! Švicarski? Iz 19. stoljeća?

Fernand: Raritet!

Baka: Kupujem. Cijena nije bitna.

Fernand: Prodano grofici! Cifra je sitna.

Baka: Ali samo da vas pitam, odakle vam taj sat?

Fernand: Od jednog starca. Trebalo mu je novaca.

(*Baka pucne prstima, Branko prilazi, otvara kofer s novcem, pokazuje Fernandu*) Baka:

Zadovoljni?

Fernand: Trenutak. Dosta sam napregnuo oko. Nema dileme: ove novčanice su lažne, sve do jedne.

Branko: A taj je lažni novac - vaš! Njime ste otkupili ovaj sat od ovog gospodina! (*uđe djed*)

Djed: To je istina!

Fernand: Vi niste grofica, vi ste prevarantica!

Baka: Ne, nego baka Zorica! (*uđe Iskra*) Iskra:

To je istina!

Fernand: I ti?!

Branko: I ona i ja!

Iskra i Branko: Sila zakona!

Djed: (*Ferdi*) Šah mat. (*Iskri*) Imamo sat!

Fernand: Stisnut sam sa svih strana, upomoć!

Branko: Bez brige! Pomoć čeka pred vratima. Najbolje će biti da izađete polako, s rukama u zraku.

Fernand: Zapegljao sam se u čvor pravde, upao u zamku! A kad bih se pokajao? Ha?

Dajte neku slamku!

Branko: Jedva čekam ovu odbojnu personu izručiti zakonu.

Fernand: Kad sam bio mali, nisam htio biti zao. Ali život te obrne, izvrne i sad mi je malo žao.

Branko: Susjedi, hvala na suradnji. Iskrice, bistrice, plan je bio uspješan! Nema odmora za ovog inspektora! (*Branko i Fernand odu*) Baka: A vas dvoje, e sad ćete me čuti!

Djed: Oho! Grofica se ljuti.

Baka: Tišina. Mislila sam da ste pametniji. Tikvani!

Iskra: Ali sve smo ovo napravili zbog tebe!

Baka: Jel vama jasno koliko je ovo bilo opasno?

Iskra: Baka, ali mi smo ti hrabri. Djed ima i mišiće, gle!

Djed: Oprosti, Zorice. Ja sam kriv. Želio sam te razveseliti kao nikad. Odvesti na nezaboravno putovanje. Nemojmo se zavaravati, ja sam znao da je plan...zeznut.

Iskra: Da je lako, oko svijeta bi putovao svatko.

Djed: Mi smo se konzultirali s tetom Nadom!

Iskra: Pitali smo i banku!

Djed: Točnije, u banci Stanku.

Iskra: Onda smo završili na cesti...

Baka: Samo malo... Ne treba mi put oko svijeta da bih bila sretna. Vi ste moj cijeli svijet! (*zagrlje se*) Očito smo morali strpati Ferdu u zatvor da bi vam to bilo jasno. Kad smo zajedno, to je za mene neprocjenjivo.

Djed: Srećom, do kraja praznika imamo još oho-ho.

Iskra: Od sad na dalje, idemo s tobom i na WC!

Baka: U redu, zlato, sve ima svoje granice.

12. Gotovi praznici, Iskra ide doma.

Djed: Ona već sama samcata putuje autobusom!

Iskra: Ah djede, nije to ništa. Samo sjedneš, odmotaš sendvič i gledaš kroz prozor kako se mijenja birokracija.

Baka: Vegetacija?

Iskra: Da, to. Koja avantura! Koji praznici! Prebrzo su prošli.

Baka: Brzo će doći novi.

Djed: Sljedeći put kad se vidimo bit ćeš veća od bake.

Iskra: Već mi nedostajete.

Djed: (*pogleda na svoj džepni sat*) Uf, sad će krenuti! Za tebe. (*preda sat Iskri*)

Iskra: Stvarno? Hvala puno, puno. Djede, nisam znala da su stare stvari toliko vrijedne.

Ali znam dvije stare stvari koje su meni vrednije od dijamanta! (*zagrli ih*) Baka:

Klipanice naša mala.

Djed (*rasplakati će se*): Brzo, smjesti se na mjesto.

Iskra: Mahat ću vam sve dok ne postanete točkice u daljini.

Baka: Javi se čim stigneš.

Iskra: Bako, ne brini.

(*Uzme torbu i ode. Autobus krene, djed i baka mašu*)

Baka: A sad mi iskreno reci, stvarno si mislio skupiti novac za put oko svijeta?!

Djed: Za tebe sam spreman na sve! Uostalom, zašto ne?!

Baka: Ti si poludio pod stare dane. Sigurno nisi Iskri ništa rekao?

Djed: Nisam. Obećao sam ti.

Baka: S istinom treba biti blag.

Djed: I s vremenom sve će biti jasno.

Baka: Baš nam je bilo krasno. Znaš što, ja nemam vremena biti i bolesna i žalosna!

Trebam još toliko toga za napraviti prije nego ...odem. Na put oko svijeta.

Djed: Vidi je. Ti kao da se negdje žuriš.

Djed: Ma znaš što, a zašto mi ne bi posjetili Iskru? I našeg sina i snahu? Zaboravit ću kako izgledaju.

Baka: Pa da. Zašto ne?

Djed: Idemo!

Baka: Već za prve blagdane.

Djed: Sva sreća kod nas se stalno nešto spaja.

Baka: A mi imamo jako puno slobodnih dana!

Djed: Zorice, ja tebe volim.

Baka: Ne drami, lijepo te molim. Vidi, još nam maše!

Djed: Evo sad idu iza brda i...ode.

Baka: Zlato naše.

(prestanu mahati, zagrljeni gledaju u daljinu za autobusom)

KRAJ